

Wincenty Dumania

1898-1942

Absolwent Wydziału Mechanicznego z 1923 r., starszy mechanik, uczestnik konwojów atlantyckich.

Urodził się w Łęczycach Górnych (rodzice Antoni i Józefa z d. Curyło). W 1923 r. ukończył Wydział Mechaniczny Szkoły Morskiej w Tczewie i w oczekiwaniu na jakikolwiek statek studiował matematykę na Uniwersytecie Warszawskim. Z Opatowa Wincenty Dumania pisał do przyjaciela: „Jak dotąd nic nie robię, tylko łażę po wszystkich nauczycielkach w okolicy, których jest moc. Niezadługo zapewne się ożenię, ale nie na dolary, a na morgi”¹. Nie ożenił się, do Ameryki nie pojechał,

w 1925 r. został wreszcie asystentem maszynowym na parowcu „Wisła”, należącym do Towarzystwa „Sarmacja”² – gdy kolega z klasy Michał Kisielewski dostał powołanie do wojska³. Dowódcą statku był kpt. ż.w. Zdenko Knoetgen, a załoga mieszana: Austriacy, Gdańszczanie, Niemcy, Włosi i Polacy.

Na przełomie 1926 i 1927 r. przedsiębiorstwo państwowe Żegluga Polska zakupiło pięć nowych parowców i na nich Wincenty Dumania znalazł stałe zatrudnienie. W 1935 r. popłynął jako starszy mechanik na s/s „Poznań” w pionierskim rejsie, zakontraktowanym przez Ligę Morską i Kolonial-

ną, do Afryki Zachodniej. Licząc się z trudami tej afrykańskiej podróży, organizatorzy postarali się skompletować załogę z młodych kawalerów.

W 1938 r. odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi za „10-letnią nienaganną pracę w Polskiej Marynarce Handlowej”⁴.

W czasie wojny pływał na statkach PMH w konwojach atlantyckich, a jego ostatnim był m/s „Lechistan”: „Z powodu nieszczęśliwego wypadku po fumigacji jednego z naszych statków zmarł st. mech. Wincenty Dumania. Pogrzeb odbył się 20 listopada 1942 r. w Liverpoolu. W osobie p. Dumani straciliśmy długoletniego pracownika PMH i dobrego kolegę”⁵ – takiej treści nekrolog zamieścił w „Okólniku” Związek Kapitanów, Oficerów Pokładowych, Maszynowych i Radiotelegrafistów PMH w Londynie.

Na rodzinnym grobowcu w Opatowie ma symboliczny napis.

Żałoga oficerska z okresu konwojów atlantyckich, pośrodku kpt., ż.w. Zenon Słomkowski, po jego prawej st. mech. Wincenty Dumania
Fot. J. Miciński, *Księga statków...*, t. 2., s. 268

Źródła: *Kadry morskie Rzeczypospolitej*, tom I, pod red. Jana Kazimierza Sawickiego, wyd. II, Gdynia 2000; *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972; Jerzy Miciński, *Księga statków polskich 1918-1945*, tom 1, Gdańsk 1996; „Dziennik Bydgoski” 19.05.1938, nr 114; „Okólnik” 1942, nr 14.

1 Władysław Milewski, *Trudne początki morskiego życia*, [w:] *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972, s. 313.

2 Jerzy Miciński, *Księga statków polskich 1918-1945*, tom 1, Gdańsk 1996, s. 143.

3 Michał Kisielewski, *W awangardzie*, [w:] *Na morze po chleb i przygodę*, Warszawa 1972, s. 149.

4 „Dziennik Bydgoski” 19.05.1938, nr 114, s. 7.

5 „Okólnik” 1942, nr 14, s.12.